

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא- challenge-question ^ שאלה- question-answer ! תירוץ- answer-proof ראייה-
--	---

בבא קמא-שור שנגח את הפרה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
א"כ, משהאשה יולדת משבחת, אלא, שמין את הולדות כמה הן יפין ונותן לבעל, ואם אין לה בעל - נותן ליורשיו.	רבן שמעון בן גמליאל:											◆	■
היתה שפחה ונשתחררה או גיורת - פטור.													■
טעמא דמתכוין לחבירו, הא מתכוין לאשה - משלם דמי ולדות													◆
לימא, תיהוי תיובתא דרב אדא בר אהבה													‡
שורים שנתכוונו לאשה - פטורים מדמי ולדות	דאמר רב אדא בר אהבה:											‡	◆
הוא הדין דאפ"ל נתכוונו לאשה נמי פטורים מדמי ולדות, והא דקתני שור שהיה מתכוין לחבירו? אידי דקא בעי למיתנא סיפא אדם שהיה מתכוין לחבירו, דהכי כתיב קרא, קתני רישא נמי שור שהיה מתכוין לחבירו.	אמר לך רב אדא בר אהבה:											!	◆
שור שנגח את השפחה ויצאו ילדיה - משלם דמי ולדות, מאי טעמא? חמרתא מעברתא בעלמא הוא דאזיק, דאמר קרא: (בראשית כ"ב) שבו לכם פה עם החמור, עם הדומה לחמור.	רב פפא:												◆
כיצד משלם דמי ולדות.													■
דמי ולדות, שבה ולדות מיבעי ליה													‡
הכי נמי קאמר: כיצד משלם דמי ולדות ושבה ולדות? שמין את האשה כמה היא יפה עד שלא ילדה, וכמה היא יפה - משילדה.													■
א"כ, משהאשה יולדת משבחת.	רשב"ג:												■
מאי קאמר?													^
ה"ק: וכי אשה משבחת קודם שתלד יותר מלאחר שתלד? והלא אשה משבחת לאחר שתלד יותר מקודם שתלד, אלא שמין את הולדות ונותנין לבעל.	רבה:												! ◆
וכי אשה משבחת קודם שתלד יותר מלאחר שתלד? והלא אשה משבחת לאחר שתלד יותר מקודם שתלד, אלא שמין את הולדות ונותנין לבעל.	תניא נמי הכי:												■
הכי קתני: וכי אשה למי שיוולדת משבחת, ואין לעצמה בשבה ולדות כלום? אלא שמין את הולדות ונותנין לבעל, ושבה ולדות חולקין.	רבה:												■
וכי אשה למי שיוולדת משבחת, ואין לעצמה בשבה ולדות כלום? אלא שמין נזק בפני עצמו וצער בפני עצמו, ושמן את הולדות ונותנין לבעל, ושבה ולדות חולקין.	תניא נמי הכי, אמר רשב"ג:												◆
קשיא דרשב"ג אדרשב"ג													‡
ל"ק: כאן במכירתה, כאן בשאינה מכירתה.													! ◆
ורבנן דאמרי שבה ולדות נמי לבעל, מאי טעמא?													^ ◆
ממשמע שנאמר (שמות כ"א) ויצאו ילדיה, איני יודע שהיא הרה? מה ת"ל הרה? לומר לך: שבה הריון לבעל.	כדתנן:												! ◆
ורשב"ג, האי הרה מאי דריש ביה?													‡
מבעי ליה לכדתניא:	[רשב"ג]												! ◆
לעולם אינו חייב עד שיכנה כנגד בית ההריון.	[דתניא] ר"א בן יעקב:												! ◆
לא תימא כנגד בית הריון ממש, אלא כל היכא דסליק ביה שיחמא לולד, לאפוקי יד ורגל דלא.	רב פפא:												◆
היתה שפחה ונשתחררה או גיורת - פטור.													■
לא שנו אלא שחבל בה בחיי הגר ומת הגר, דכיון דחבל בה בחיי הגר זכה בהו גר, וכיון דמת הגר זכה בהו מן הגר, אבל חבל בה לאחר מיתת הגר - זכיא לה איחי בגוייהו, ומיחייב לשלומי לה לדידה.	רבה:												◆
מרי דיכי? אטו ולדות צררי ניהו וזכיא בהו? אלא אימיה לבעל - זכה ליה רחמנא, ליתיה לבעל - לא.	רב חסדא:												◆
הכה את האשה ויצאו ילדיה - נותן נזק וצער לאשה ודמי ולדות לבעל, אין הבעל - נותן ליורשיו, אין האשה - נותן ליורשיה היתה שפחה ונשתחררה או גיורת - זכה	מיתבי:												‡ ◆
ומי עדיפא ממתניתין, דאוקימנא שחבל בה בחיי הגר ומת הגר? הכא נמי שחבל בה בחיי הגר ומת הגר.	אמרי:												! ◆

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא קמא-שור שנגח את הפרה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ואיבעית אימא: לאחר מיתת הגר, ותני: זכתה.											!	◇	מט:	
לימא כתנאי:											‡	◇	מט:	
בת ישראל שנשאת לגר ונתעברה ממנו, וחבל בה בחיי הגר - נותן דמי ולדות לגר, לאחר מיתת הגר - תני חדא: חייב	[תני חדא]										‡	◇	מט:	
פטור	תני חדא:										‡	◇	מט:	
מאי לא תנאי ניהון											‡		מט:	
לרבה ודאי תנאי היא, אלא לרב חסדא מי לימא תנאי היא?											!		מט:	
ל"ק: הא רבנן, הא רשב"ג.											!	◇	מט:	
אי רשב"ג, מאי אריא לאחר מיתה? אפי' מחיים נמי אית לה פלגא											‡	◇	מט:	
מחיים אית לה פלגא, לאחר מיתה כוליה.											!	◇	מט:	
ואיבעית אימא: הא והא רשב"ג, כאן בשבח ולדות, כאן בדמי ולדות.											!	◇	מט:	
משבח ולדות לישמע דמי ולדות, ומדרשב"ג לישמע לרבנן	אמרי:										‡	◇	מט:	
לא, שבח ולדות דשייכא ידה בגוייהו - זכיא בהו בכולהו, דמי ולדות דלא שייכא ידה בגוייהו - לא זכיא בהו כלל.	אמרי:										!	◇	מט:	
המחזיק בשטרותיו של גר, מהו? מאן דמחזיק בשטרא אדעתיה דארעא הוא דמחזיק, ובארעא הא לא אחזיק, ושטרא נמי לא קנה דלאו דעתיה אשטרא, או דלמא דעתיה נמי אשטרא?	בעי מיניה רב ייבא סבא מר"נ:										^	◇	מט:	
עני מורי, וכי לצור ע"פ צלוחיתו הוא צריך?	א"ל: [רב נחמן]										‡		מט:	
לצור ולצור.	א"ל: [רב ייבא סבא]										!		מט:	
משכנו של ישראל ביד גר ומת הגר, ובא ישראל אחר והחזיק בו - מוציאין אותו מידו מ"ט? כיון דמית ליה גר, פקע ליה שעבודיה. משכנו של גר ביד ישראל ומת הגר, ובא ישראל אחר והחזיק בו - זה קנה כנגד מעותיו, וזה קנה את השאר.	רבה:											■	◇	מט:
ואמאי? תקני ליה חצירו											‡		מט:	
חצירו של אדם קונה לו שלא מדעתו	דהאמר רבי יוסי בר חנינא:										‡	◇	מט:	
הכא במאי עסקינן - דליתיה, כל היכא דאיתא לדידיה, דאי בעי מקני מצי קני - קניא ליה נמי חצירו, כל היכא דליתיה לדידיה, דאי בעי הוא למיקני לא מצי קני - חצירו נמי לא קניא.	אמרי:										!	◇	מט:	
והלכתא - דליתיה בחצירו דלא קנה.											■	◇	מט:	
החופר בור ברה"י ופתחו לרה"ר, או ברה"ר ופתחו לרה"י, ברה"י ופתחו לרה"י אחר - חייב.												■	מט:	
החופר בור ברה"י ופתחו לרה"ר - חייב, וזהו בור האמור בתורה, דברי ר' ישמעאל	ת"ר: [רבי ישמעאל]										‡	■	◇	מט:
הפקיר רשותו ולא הפקיר בורו - זהו בור האמור בתורה.	רבי עקיבא:										‡	■	◇	מט:
בבור ברה"ר - כ"ע לא פליגי דמיהיב, מ"ט? אמר קרא: (שמות כ"א) כי יפתח וכי יכרה, אם על פתיחה חייב, על כרייה לא כל שכן אלא, שעל עסקי פתיחה ועל עסקי כרייה באה לו לא נחלקו אלא בבור ברשותו	רבה:										‡	■	◇	מט: